



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

28 מרץ 2019

ע"ר 24222-02-19 צ'. נ' ל.

לפני כבוד השופט ארז שני

המערערת: י. צ'.

נגד

המשיב: ד. ל.

<18>

נוכחים:

המערערת וב"כ - עו"ד פנינה בכר; עו"ד אורה בר-גיל

המשיב וב"כ - עו"ד פבל רוזנברג; עו"ד סער עמית

<28>

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטת רשמת ההוצאה לפועל הנכבדה, מ. דלאל-אינשטיין מיום 27.01.2019 אשר צורפה לכתב הערעור ולמעשה, בא הערעור בטרוניה לשני סוגים של קביעות: האחת, קביעתה של כבוד הרשמת כי החלטות שניתנו ואמירות שנאמרו ע"י בית המשפט בפרוטוקול הן החלק האופרטיבי שבפסה"ד המחייב כיבוד מצד ראש ההוצאה לפועל והחלק האחר נוגע לאי הכרתה של כבוד הרשמת בשורת הוצאות להן אתיחס בהמשך.
2. אפתח את דבריי ואומר, כי ערכאת ערעור בכלל ובית המשפט לענייני משפחה, אולי, בפרט אינו יושב במקום בית המשפט קמא כאילו נפתח התיק מחדש. אלא שערכאת ערעור מעבירה תחת שבט ביקורתה את הסבירות ואת הציות לדין שבהחלטת הערכאה הנמוכה יותר ואין היא אמורה לשאול את עצמה האם היא עצמה היתה פוסקת אחרת כל עוד ההחלטה היא סבירה ועומדת בתנאי הדין – כך כללו של דין.
3. בצדק אמרו האומרים, כי לראש ההוצאה לפועל אין כל סמכות בגישתו אל פסק דין, להוסיף עליו, לשנות אותו וכל תפקידו הוא בביצוע פסק הדין המפורש ותחומי ההיתר של ראש ההוצאה לפועל ליצוק "פרשנות" לפסק הדין היא מצומצמת ביותר וכל תכלית אותה פרשנות היא לבצע פסק דין.

4. היה וראש ההוצאה לפועל אינו מבין או יודע דבר מה, נתונה לו ולו בלבד הסמכות לפעול על-פי סעיף 12 ולבקש הבהרות מביהמ"ש לפסק הדין אשר נתן ולא כך הוא המקרה שלפנינו.
5. תפקידו של בית משפט הוא להכריע בסכסוכים ושאר הפעולות אשר מבצע לא נועדו אלא לאסוף מידע על-מנת שתהא החלטתו מושכלת ועל-פי דין, זהו טיבן של החלטות מסוימות והחלטות אחרות יכולות ליתן סעדי ביניים או לקבוע כללים אחרים למשך הדיון המשפטי.
6. אומר כי ממילא ברור שהחלטות אשר נותן בית המשפט במהלך ההליך הדיוני, אם אינן פסק דין חלקי, ניתנות הן לעולם לשינוי בפסק דין ועתים אף בהחלטה מאוחרת יותר. הדברים מוכרים לעילא ולעילא אף בענייני מזונות, שהרי שם פסק הדין לעולם אינו סופי, קל וחומר ההחלטות.
7. איש לא התכוון מעולם שיצטרך רשם הוצאה לפועל לצאת מתוך גבולות פסק הדין, לעיין בפרוטוקולים שונים, למפות החלטות ואחר כך אף להחליט אילו החלטות נותרו בתוקפן ואילו לא. כאמור, תפקידו של רשם ההוצאה לפועל היא לבצע את פסק הדין.
8. אמור, אפוא, בבירור כי תפקידו של רשם ההוצאה לפועל הוא לבצע אך ורק את החלק האופרטיבי שבפסה"ד ולא החלטות ביניים הכלולות בפרוטוקולים, גם לא אמירות שאינן ציווי הנאמרות בתוך פסק הדין.
9. החלק הנקרא "נימוקי פסק הדין" מסביר ונועד להסביר את התוצאה הסופית, אך אין הוא החלק האופרטיבי ומכאן גם הפורמט המקובל בפסקי דין של הצגת ההליך, טענות הצדדים, החלק אשר נקרא "דיון והכרעה" וחלק אופרטיבי הנפתח בדרך כלל במלים "אשר על כן" או "סוף דבר".
10. שב אני ומדגיש – לרשם ההוצאה לפועל אין סמכות לבצע אלא קביעות שבפסה"ד, קביעות אופרטיביות מפורשות ולא החלטות.
11. דין הערעור, אפוא, להידחות בסוגיה זו והנה לך דוגמא כיצד בגופו של פסק דין ניתנת הוראה אופרטיבית, כפי שאני עושה כאן בסוגיה הראשונה.
12. אמשיך, אפוא, לסוגיית ההוצאות השונות בהן הכריעה רשמת ההוצאה לפועל.
13. בכל הכבוד, כאשר עוסקים אנו בהוצאות חינוכיות חריגות ואני מתייחס כרגע לשאלת חוג הכדורגל, אנו מתכוונים להוצאות מהותיות, חשובות שבלעדיהן אין.
14. בטוחני שחוג שחיה, חוג כדורגל או כל ספורט אחר יש בו תועלת רבה – הוא מלמד על עבודת צוות, משמעת, שמירה על כושר גופני, מחנך לעבודה קשה – אלא שאין בו חלק מן ההוצאות החריגות המחויבות והמוטלות מכוח פסק הדין על ההורה האחר.

בוודאי שהורה רשאי לרשום את ילדו לחוג ספורטיבי וגם לחוגים מועילים אחרים, אך אף אם השתתף הקטין בחוג שנים, אין בכך כדי לשנות את פסק הדין אשר היא רשימה שלמה של איזונים המחייבים מה כן ומה לא.

15. בפסק דין אשר נתתי בשעתו הסברתי, למשל, כי רכישת "לפטופ" למרות שמשפרת את המוטוריקה של האצבעות, לא יכירנה מקומה להגדלת קרן לשם צרכים רפואיים, כפי שרישום לקאונטרי קלאב אינו טיפול רפואי בהשמנת יתר.

16. צריך אדם לחוש מידה ומי שקרא את פסק הדין בעניינם של הצדדים והחליט כי הוצאה לכדורגל הינה חינוכית חריגה, איננו מיישם את כללו של הדין ולמעשה, הגדלת קרן במקרה כזה וללא היתר היא פעולה שלא כדין, שלא לומר למעלה מזה.

17. אמנם נאמר כבר במקורותינו כי "בתחבולות תעשה לך מלחמה". אלא שהורים אינם זוג "לוחמים" ואסור להם במפורש, מכוח חובת ההגינות הדיונית, לעסוק ב"תחבולות" לשם הוצאת ממון.

18. כאשר בית המשפט בא ליתן פסק דין בעניין מזונות, יודע הוא כי קיימים בעולם תנועות נוער ואף פעילויות אחרות לבני נוער – מריקוד ועד מדע ופיסול. אלא שאם בית המשפט לא קבע במפורש שתנועת נוער הינה חלק מן החיובים, אזי ניסיון להגדיל את הקרן בעניין זה גם הוא מעשה שאינו כדין ותאמין לי המערערת שאני משתמש בלשון המעטה.

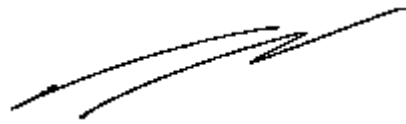
19. איני יכול לבוא בטרזניה עם ההיגיון של רשמת ההוצאה לפועל, הקובעת כי אל למי מההורים לפנות לפסיכיאטר או לדיאטנית פרטיים שעה שניתן לקבל את השירות בקופת החולים.

נכון שהשירות בקופת החולים בעניין הפסיכיאטרי יכול להיות איטי יותר, נכון שפסיכיאטר אולי, להבדיל מדיאטנית, צריך להיות מותאם אישית יותר למטופל.

אלא שאת כל העובדות הללו ידע בית המשפט כאשר נתן את פסק הדין ואם לא התיר הוא במפורש "דילוג" על שלב הניסיון למתן שירותים פסיכיאטריים או דיאטנית בקופת החולים, לא יכולה היתה המערערת לעתור להגדלת הקרן, שכן במקרה כזה היא אינה עומדת בתנאי פסק הדין ולמעשה, קוראת לתוכו את מה שאין בו, אז מה פלא סברה רשמת ההוצאה לפועל כי אין לה סמכות "לשפר" את פסק הדין ואת תנאיו?

20. ניגש לבסוף לשאלת השיעורים הפרטיים – שיעורים פרטיים ניתנים לא אחת אגב "כלכלה שחורה" ומורים פרטיים לא תמיד חפצים להנפיק קבלה. אלא שאיש אינו יכול לבקש מבית המשפט אף לא מכבוד רשמת ההוצאה לפועל שיתנו ידם להתנהלות כזו, שכן אם "נכשיר" גביית סכומים ללא אישורים, מי יפריע לביצוע דרישות שלא על-פי פסק הדין ולתשלומים שאין דרך לדעת האם שולמו אם לאו?

21. במקרה כזה בו טוען הורה כי שילם למורה פרטי ואין בידיו אסמכתאות, הנטל הינו על ההורה אשר טוען כי שילם, להביא את המורה ולהוכיח בדרך כזו או אחרת את ביצוע ההוצאה.
22. עסקתי בשעתו בשאלת הנטלים בהליכי הוצאה לפועל וניסיתי לקבוע מעט כללי יסוד, כאשר אמרתי כי כאשר קיימת סוגיה לפי סעיף 11(ב) לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות) הנטל הינו על הזוכה לקבל רשות מבית המשפט ולא החייב הוא אשר צריך להסביר מדוע חל עליו חוק מפורש.
23. אמרתי שכאשר מוזן חוב או מבוצעת הגדלת קרן, הנטל הוא על הזוכה להוכיח ולטעון חלות של כל חיוב שאינו נובע ממשטו של פסק הדין.
24. אמרתי גם כי אין שום היגיון להטיל הגבלות על זה המכונה "חייב" ואשר אינו חייב דבר מה וכן אין לו חובות לעתיד לבוא – מבלי חשש אמיתי להכבדה על ביצועו של פסק הדין.
25. ער אני לחלוטין לכך שקיימים חייבי מזונות רבים אשר אינם עומדים בחובותיהם כלפי ילדיהם. אלא שהדבר אינו צריך לגרור "גריפה" מגדרית שלמה נגד כל חייבי המזונות ובכל מקרה, כאשר זוכה מזין חיובים אשר אינם נובעים, במישרין, מפסק דין – יכול והוא "נשען" על העדר בדיקה של לשכת ההוצאה לפועל האם החיוב בוצע אם לאו וכן מטיל על החייב את הצורך לטעון טענת "פרעתי", זאת כאשר ההליך עצמו אינו חסוי ולכן יכול וישמו הבנקאי של אדם נפגע למרות שהוא עומד בחובותיו, שכן מוצג הוא ברבים כמי שאינו פורע חובותיו.
26. הגדלת חוב בהוצאה לפועל כאשר אין המדובר בחוב ברור והנובע מפסק הדין אינה מעשה חינוכי של טעות והיא מעשה בלתי חוקי.
27. סוף דבר : אני דוחה את הערעור.
28. המערערת תישא בהוצאות המשיב בסך 4,000 ₪.
29. יתרת הפיקדון תושב למערערת.
30. סך ההוצאות ייגבה מתוך הפיקדון אשר הופקד.
31. ניתן היתר לפרסם פסק דין זה, ללא כל פרט מזהה אודות הצדדים.
32. **המזכירות תסגור התיק.**



ארז שני, שופט